

nogen Ret kan sige, at man udelukkende gennem dette Lovforslag har talt Vekselerernes Sag. Jeg har søgt at give dem, hvad jeg mente der med Rette tilkom dem, og forbeholdt Lovgivningsmagten at tage de Bestemmelser, der tager Sigte paa Publikums Tarv.

Jeg har nu kun tilbage at besvare den Forespørgsel, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) rettede til mig om, paa hvilken Maade og i hvilket Omfang Ministeriet har deltaget i Samarbejde med Bankerne og Vekselererne med det Formaal at holde Papirernes Kurs oppe, og hvilke Foranstaltninger man i saa Henseende havde været med til at gennemføre, hvis man havde været med til at gennemføre Foranstaltninger. Jeg skal herom oplyse følgende. I November Maaned henlede Børskommissæren min Opmærksomhed paa Børssituationen, saaledes som den havde udviklet sig i Løbet af Efteraaret, og pegede navnlig paa det efter hans Mening meget alvorlige Moment, at Baissepekulationen, paa Grund af de utilstrækkelige Bestemmelser i Lo-ven og Fondsbørsens Vedtægt, ganske ureguleret fik Lov til at brede sig paa Fondsbørsen og slaa Kurserne hensynsløst ned, ofte langt under, hvad Børskommissæren mente maatte anses for rimeligt, set i Forhold til de paagældende Papirers indre Værdi. Jeg tog Sagen op i Ministeriet, og de Forhandlinger, vi havde med Børskommissæren, førte til de saakaldte Baisserestriktioner, som jeg imidlertid ikke skal komme nærmere ind paa her. Jeg ved meget vel, at der er delte Meninger om denne midlertidige Tilføjelse til Vedtægten, og at der har været rettet en vis Kritik mod den fra visse Sider indenfor Vekselererne. Jeg skal blot sige, at Formaalet ikke var det at hindre reelt Salg og altsaa ikke at hindre den naturlige Nedgang paa Grund enten af svigtende Købelyst eller Købeevne eller andre Grunde. Det, man tilsigtede, var i nogen Grad at forhindre, at man søgte, hvad jeg kunde kalde en spekulativ Vinding af Værdiernes Nedgang ved Anvendelse af en Baissemetode, som man fra alle Sider var enig om var saare mangelfuld, og hvis Mangler naturligvis under de næsten kriseagtige Forhold, hvorunder vi levede i Vinter og endnu lever, blev saa meget desto føleligere. Jeg ved ogsaa godt, at der har rejst sig Røster for at søge disse Baisserestriktioner ophævet, men dertil vil jeg sige, at hvad man end kan mene om disse Bestemmelser Beret-

tigelse, maa jeg anse det for rimeligt, at man ikke ophæver dem, før man har set dette Lovforslags Skæbne. Saa kan man tage Sagen op til Overvejelse. — Den næste Henvendelse, der skete til mig, kom fra Fondsbørsens Bestyrelses Formand, der som bekendt er Handelsministeriets Repræsentant i Fondsbørsens Bestyrelse. Denne Henvendelse var motive- ret med, at Handelsministeriet, efter at Fondsbørsens Forhold nu var lagt ind under Staten, har en endnu stærkere Forpligtelse end hidtil til at følge Børsens Forhold og, hvis disse Forhold giver Anledning dertil, henlede rette vedkommen- des Opmærksomhed paa Udviklingen. Denne Henvendelse førte med sig, at jeg optog Forhandlinger med Nationalbanken og de private Hovedbanker. Men disse Forhandlinger førte dog kun til den be- kendte Meddelelse til Offentligheden, som gik ud paa, at Bankerne havde holdt et Møde under Handelsministerens Forsæde angaaende Kurserne paa Københavns Børs, og at det paa Mødet udtaltes af de til- stedeværende Bankdirektører, at de for- skellige Banker hver for sig i forøget Grad vilde yde Fondsbørsen Støtte og give Lem- pelse i Belaaningsvilkaarene. Jeg havde straks under Forhandlingerne udtrykkelig tilkendegivet, at jeg ikke kunde tænke mig, at Statsmagten skulde gribe ind i dette Forhold, men at jeg naturligvis var villig til og ogsaa følte det som min Pligt at støtte de Bestræbelser, som man fra privat Side, det vil sige fra Bankernes og Vekselerernes egen Side, maatte blive enig om at foretage under den foreliggende Situation. — Den tredje Henvendelse til mig skete i Slutningen af Februar eller i Begyndelsen af Marts, og Henvendelsen kom denne Gang direkte fra Vekselererne gennem deres Repræsentantskab. Jeg svarede atter denne Gang Vekselererne, at jeg ikke kunde tænke mig Indblanding fra Regeringen, men at jeg var meget villig til underhaanden at undersøge de enkelte Hovedbankers Stilling til Spørgsmaalet om en fælles Optræden paa den ene eller den anden Maade for at dæmme op for den fortsatte stærke Nedgang paa Børsen. De Samtaler, jeg i den Anledning havde med de private Hovedbanker — denne Gang henvendte jeg mig ikke til Nationalbanken —, førte imidlertid ikke til noget Resultat, og efter den Tid er der ikke sket noget.

Jeg haaber hermed at have gjort Rede for, hvordan min Stilling til dette Spørgs- maal har været. Jeg har fra første Øje- blik hævdet, at jeg ikke ansaa det for mu-